Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 134 (1884) ♦ Четвер, 16 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

Майно було, та загуло. А крайнього шукають досі

У Фонді держмайна з'ясовують стосунки тимчасово виконуючі обов'язки голови Віталій Крюков та Володимир Бондар. Кожен має свій погляд на причини мізерних надходжень у держбюджет від приватизації держмайна. Вони приписують один одному чимало смертних гріхів. А тим часом, коли за рішенням Конституційного суду Фонд держмайна підпорядковано виключно Кабінетові міністрів, уряд, очевидно, має намір провести приватизацію, якій можна дати кодову назву «Бліц». Так, затверджено умови приватизації ще трьох обласних енергопостачальних компаній. Відповідно до розпорядження уряду, в державній власності строком на три роки закріплюється пакет акцій у розмірі 25 відсотків статутного фонду плюс одна акція ДАЕК «Рівнеобленерго», «Запоріжобленерго», «Вінницяобленерго». Раніше на таких само умовах вирішено провести приватизацію 9 інших енергопостачальних компаній.

(Закінчення на 2-й стор.).

Засідання погоджувальної ради фракцій

Вчора відбулося засідання погоджувальної ради фракцій за участю голів комітетів.

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко поставив на порядок денний питання про персональний склад комітетів. Керівники фракцій і голови комітетів висловили ряд слушних пропозицій і зауважень до тих комітетів, які або перевищують кількісний склад (30 депутатів), або недобирають (10 депутатів). Адже деякі фракції не дотримались відведених квот при делегуванні депутатів у ті чи інші комітети.

Будьмо з Європою!

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з головою 52-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН Геннадієм Удовенком. Обговорено питання роботи парламенту України для ефективного розв'язання проблем, які розглядаються в ООН.

Олександр Миколайович наголосив на необхідності активнішої участі постійних делегацій Верховної Ради в парламентських асамблеях Ради Європи та інших міжнародних організацій.

Геннадія Удовенка обрано головою Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Верховної Ради, тому під час зустрічі йшлося, зокрема, і про пошук шляхів та засобів виконання Україною зобов'язань стосовно забезпечення прав людини і національних меншин.

Наш, оцей блакитний, почався День!

Потужний національний рух 90-го року — то був закономірний розвиток реформ, розпочатих на шостій частині суші планети Земля. Країни у своєму прагненні до волі й самовизначення, спочатку Балтії, а згодом Закавказзя, України, сказали своє вагоме слово про марність сподівань на утворення нового Союзу. Березень 90-го практично розв'язав проблему Горбачова, коли Верховну Раду Російської Федерації очолив тодішній кумир демократів Борис Єльцин.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото з архіву Василя АРТЮШЕНКА. 1990 рік. Київ.

Уважно спостерігаємо за вашими експериментами

Віце-президент США Альберт Гор позитивно оцінив підписання Президентом України Леонідом Кучмою низки указів економічного характеру. На його думку, це додасть імпульсу у проведенні реформ у країні. У листі А. Гора на ім'я Президента України Леоніда Кучми також зазначено, що напередодні засідання двосторонньої комісії зі співробітництва «Кучма—Гор», яке відбудеться наприкінці липня, віце-президент з особливою увагою стежить за економічною та фінансовою ситуацією в Україні, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Ювіляр нарощує потужності

Цими днями морський торговельний порт «Південний» відзначає своє 20-річчя. Саме наприкінці липня 1978 року до його причалу пришвартувалося перше судно — газовоз Латвійського пароплавства. Відтоді тут багато чого змінилося. Причали протяжністю 2,5 кілометра по обидва боки Аджалицького лиману спроможні приймати судна з осадкою до 13 метрів. Асортимент вантажів дедалі ширшатиме: розпочато спорудження комплексу з переробки зерна на експорт, в перспективі — й перевантаження цементу. Отож, якщо торік тут було перероблено 5,1 мільйона тонн вантажів, то з введенням у дію нових потужностей можна буде переробляти утричі більше.

Урожай-98

Зерновий гектар обдаровує слабенько

За даними МінАПК, в 19 областях України тривають жнива. Зернові скошено на площі 1,5 млн. га, обмолочено — з 1 млн. Урожайність нижча за минулорічну. 2,5 млн. тонн зерна вже на токах. Аграрники 10 областей здали в рахунок оплати отриманих пально-мастильних матеріалів та інших ресурсів 50 тис. тонн зерна. У ряді областей є труднощі з постачанням пального.

Ще одна космічна висота «Зеніту»

З космодрому Байконур (Росія) запущено космічний апарат нового покоління «Ресурс-01» і п'ять мікросупутників, які належать Німеччині, Ізраїлю, Австралії, Чилі і Таїланду. А вивела їх у навколоземний простір одним стартом ракета «Зеніт», виготовлена на замовлення Російського космічного агентства у виробничому об'єднанні «Південний машинобудівний завод» у Дніпропетровську. Ясна річ — за розробками українських конструкторів КБ «Південне» імені М. Янгеля.

Запуск відбувався під технічним керівництвом бригади спеціалістів з Дніпропетровська, і ніяких зауважень щодо того, як спрацювали системи і агрегати ракетоносія, не було.

P.S.

○ У Донецьку з початку року виявлено більш як 200 фіктивних фірм.

○ Сьогодні київські «ліві» планують провести акцію протесту проти підвищення цін на електроенергію і газ.

○ 22 порожні товарні вагони зійшли з рейок на перегоні Заболотці—Броди в Рівненській області. Жертв немає.

○ Після весільних торжеств 19 мешканців Вінницької області, серед них 15 дітей, доставлено до лікарні з харчовим отруєнням.

Радили шукати... інструмент

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, як повідомлялося, провів нараду з лідерами парламентських фракцій та головами комітетів ВР. Керівники парламенту та його робочих підрозділів узгоджували кількісний і персональний склад комітетів ВР перед розглядом їхньої структури у сесійному залі.

Як відомо, згідно з прийнятою Постановою ВР у комітетах має бути не менш як 10 і не більш як 30 депутатів.

Депутат Олександр Турчинов («Громада») зауважив, що проблему створюють фракція НДПУ та позафракційні. НДПУ, наприклад, делегувала до Комітету з питань енергетики 11 депутатів за квоти 4 місця у кожному комітеті, до Комітету з закордонних справ — 5, до Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства — 2 депутати, а до «пенсійного» Комітету —жодного. Це ж стосується фракцій СДПУ(о), Партії зелених та інших, які у зазначені комітети соціального захисту населення не делегували жодного депутата або використали свою квоту менш ніж наполовину.

В'ячеслав Чорновіл висунув вимогу, щоб кожна фракція мала свого депутата у всіх комітетах, як, наприклад, НРУ та ПСПУ, інакше не можна уявити їхню роботу у парламенті.

Депутат Віталій Черненко нагадав, що всі народні обранці йшли на вибори, передусім, з гаслом соціального захисту своїх виборців і тепер не зрозуміло, чому деякі фракції обминають саме ці комітети.

Виступаючи від фракції НДПУ, Володимир Філенко сказав, що вибирати собі комітет для роботи є правом депутата і, якщо хтось із колег підкаже йому інструмент, з допомогою якого можна примусити депутатів працювати в якомусь з них, він з вдячністю скористається з такої поради. На що лідер фракції комуністів Петро Симоненко відгукнувся реплікою: хай колега скористається тим інструментом, з допомогою якого НДПУ збільшила свою фракцію у парламенті до 90 депутатів.

Пропозицію окремих учасників наради зробити виняток і затвердити кількісний склад комітетів так, як вони утворилися, рішуче відхилив Олександр Ткаченко. І закликав фракції привести своє представництво у комітетах відповідно до квоти.

Якщо домовленості не буде досягнуто, — зауважив Олександр Ткаченко, — він змушений буде винести на затвердження сесії ті комітети, які відповідають встановленому кількісному складу, а про решту нехай думають їхні голови. Або інший варіант: вольовим рішенням дооформити комітети, в яких недобір, і викреслити зі списку тих, чиє прізвище після номера тридцять, винести це на розгляд сесії і вона підтримає.

На такому узагальненні нараду було закрито і остаточне рішення перенесено у сесійний зал.

Анатолій КАРАСЕНКО.

ПІВТИСЯЧІ НА ПОРЯДОК ДЕННИЙ

Парламентська хроніка

Вечірнє засідання 14 липня

Саме цього дня, під час розгляду питання про порядок денний першої сесії, парламент мав можливість не загалом, а конкретно, у деталях, побачити, який шмат роботи лежить перед ним. Керівник депутатської підготовчої групи Олексій Ющик навів з цього приводу вражаючі цифри. Тільки від Верховної Ради попереднього скликання залишилося нерозглянутих чотири групи питань. Зокрема, це 21 закон для повторного розгляду із зауваженнями Президента України, 67 — таких, які почали розглядати, але не закінчили, майже 200 — що не пройшли процедури першого читання, 16 — прийняті у першому читанні, але втратили актуальність, 250 — проекти, подані суб'єктами законодавчої ініціативи, чиї повноваження так чи інакше вичерпалися.

Сюди треба додати ще й групу питань так званої обов'язкової номенклатури: про стан виконання бюджету-98, бюджетна резолюція, про засади внутрішньої і зовнішньої політики, про програму діяльності уряду.

Загалом, як підсумував Олексій Ющик, до порядку денного належить внести більш як півтисячі питань.

Шукаючи виходу із ситуації, парламентарії пропонували визначити для розгляду групу найголовніших законопроектів і віддати їх на відкуп парламентських комітетів. Були пропозиції розробити та ухвалити план законотворчих робіт. Однак затвердити перелік питань порядку денного відповідною постановою не вдалося — вирішили направити документ у фракції та комітети і наступного тижня внести на розгляд у сесійний зал.

Цього дня парламент оперативно прийняв постанову, якою роз'яснив, що ухвалені до обрання Голови Верховної Ради України постанови (про вирішення проблем шахтарів) чинні на всій території України.

Анатолій БЕНЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове та денне засідання 15 липня

253 голосами «за» прийнято постанову ВР про створення спеціальної контрольної комісії парламенту з питань приватизації, яка забезпечуватиме контроль за дотриманням законодавства про приватизацію та аналізуватиме її наслідки. До складу комісії входитиме 16 чоловік, їй надано статус комітету ВР і вона діятиме до закінчення повноважень Верховної Ради 14 скликання. Головою комісії обрано Олександра Рябченка.

Іншою постановою (280 «за») затверджено кількісний склад парламентських комітетів.

Як зазначили у виступах депутати, при формуванні комітетів було порушено принцип пропорційності представництва, визначений відповідною постановою ВР. Окремі фракції перевищили свої квоти. «Ображеними» залишилися деякі позапартійні депутати, які не змогли увійти до облюбованого комітету, бо у ньому всі місця вже зайняті.

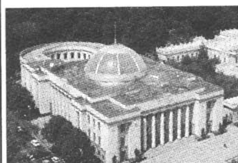
Особливо «зашкалило» в комітетах з питань закордонних справ та паливно-енергетичного комплексу. В них виявилося понад 30 чоловік. Для того, щоб визначитися з їх персональним складом, довелося знову зібрати погоджувальну раду і затвердити його (325 «за») вже після перерви.

Потім депутати розійшлися працювати в комітетах. І, мабуть, усі в залі погодилися з реплікою Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, що час приступити до розгорнутої і поступальної роботи з розробки і прийняття законопроектів, виступити ініціаторами законодавчого забезпечення виведення економіки з кризи.

Юліана ШЕВЧУК.

Наш, оцей блакитний, починався День!

(Початок на 1-й стор.).

І вже не здавалися такими безнадійними потуги країн, що прийняли акти про свій самостійний статус, які з'їзд народних депутатів СРСР не визнавав легітимними. В середині червня сама Росія ухвалила Декларацію про державний суверенітет. Це був справжній виклик системі, що потерпала від кризи. 28 червня — це число цього місяця для України вже протягом багатьох років ставало визначальним, бо це і день ухвалення нової Конституції України, — Верховна Рада, тоді ще УРСР, почала розглядати питання про державний суверенітет України. Група народних депутатів України тоді перебувала в Москві. Парламент зажадав її повернення для розгляду проекту декларації у Верховній Раді. І вони повернулися, крім невеликої частини депутатів, серед яких був і Володимир Івашко, тодішній Голова Верховної Ради УРСР. Він залишився при Горбачові. А наша Верховна Рада, правління якою взяв на себе заступник Голови Іван Плющ, таки ухвалила доленосний документ — Декларацію про державний суверенітет України. Через два дні з 27 претендентів Головою Верховної Ради України було обрано Леоніда Кравчука.

Цими подіями жила кожна людина в Україні, це без перебільшення. Бо справді всі відчули свою національну силу волі. Верховенство, самостійність, повнота й неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах — ось як визначено поняття державного суверенітету України. Декларацією проголошено невід'ємне право на самовизначення української нації, принцип поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову, самостійне визначення свого економічного статусу, культурного розвитку. Цим документом покладено початок формуванню власних Збройних сил, проголошено три неядерні принципи: не приймати, не виробляти і не набувати ядерної зброї. Як рівноправний учасник міжнародного спілкування Україна визнала перевагу загальнолюдських цінностей над класовими, пріоритет загальновизнаних норм міжнародного права перед нормами внутрішньодержавного права.

Декларація про державний суверенітет України була першим кроком до здобуття незалежності. Це був правильний крок. Шкода тільки, що ідею суверенітету і незалежності держави України часом використовують у брутальних меркантильних цілях, а не плекають як тендітний паросток ранньої весни...

Світлана ПИСАРЕНКО.

Спочатку - законодавчий ефект, потім - політичні погляди

Заступник Голови Верховної Ради України, представник Соціал-демократичної (об'єднаної) партії Віктор Медведчук відповів на запитання «Голосу України».

— Ми, представники різних політичних сил, прийшли працювати до парламенту в ім'я наших людей, і наше спільне завдання — створювати добробут. Яким чином —повинні визначитися у залі. Немає жодного значення те, які сили представляють Голова Верховної Ради і заступники. Ми організовуємо і керуємо роботою Верховної Ради. І це основне завдання. Партійні принципи і політичні погляди мають право на існування, але на першому місці мають бути професіоналізм, ефективна законодавча робота.

Найактуальнішими на цій і на наступній сесіях є завдання з прийняття бюджетної резолюції на 1999 рік і уточнення до бюджету діючого. Ці документи будуть запропоновані Президентом і Кабінетом міністрів на розгляд Верховної Ради. Парламент повинен встигнути це зробити до відпусток депутатів. Бо ми зобов'язані створити всі умови для роботи виконавчих органів влади. Безперечно, на цій сесії треба дати згоду на призначення Генеральним прокурором України Михайла Потебенька.

Питання до розгляду на другій сесії вирішуватимуться на погоджувальній раді. На мій погляд, слід зосередити увагу, по-перше, на бюджеті на 1999 рік, який треба подати до 15 вересня; по-друге, на економічних законах, що регламентують податкову сферу. Але це все вирішуватиме більшість депутатів. Безперечно, у мене є своя позиція, і я її пропонуватиму, а наскільки вона буде підтримана, залежить від сесійної зали.

Незабитий м'яч, як ображеного плач

Коментуючи на прес-конференції результати першого, організаційного, етапу роботи Верховної Ради, голова фракції Народно-демократичної партії Анатолій Матвієнко назвав обрання керівництва парламенту «кон'юнктурним бажанням деяких фракцій отримати портфелі, фактом зради в ім'я власного «я». І окрім давньої «приязні» до «Громади» висловив своє «фе» ще й об'єднаним соціал-демократам, Руховi та зеленим.

Чутки про одинадцять «перебіжчиків» із фракції народних демократів їхній лідер категорично відкинув, заявляючи, що НДП не підтримувала обрання Олександра Ткаченка на посаду глави парламенту. На думку А. Матвієнка, Олександра Миколайовича підтримала частина оточення Президента, яка не хоче посилення НДП. Тому за Голову проголосували не лише депутати від лівих і «Громади», а й значна їх кількість із фракцій СДПУ(о) та ПЗУ. Він нагадав, що за роботу з фракцією СДПУ(о) відповідає В. Горбулін, а з зеленими — О. Разумков.

Не вдоволений А. Матвієнко і розподілом комітетів, називаючи його «абсурдною змовою у середовищі ситуативної більшості». Коли відразу трьом фракціям —комуністам, СДПУ(о) та «Громаді» — було обіцяно крісло першого заступника, а в результаті, щоб задовольнити всіх, «Громаді» віддали за рахунок квоти комуністів два комітети. Не голубили словом народні демократи і Рух, закидаючи, що той під час розподілу комітетів практично блокувався з «Громадою». Як наслідок, фракція заявила, що перебуває нині у парламентській меншості. Хоча ще досі сподівається утворити довкола себе більшість.

Сьогодні у складі фракції НДП 91 народний депутат, із них лише 30 членів партії. Що керувати такою фракцією складно, її голова не приховує — дуже багато лідерів.

— Ми, як той футболіст, що вже майже забив гол, але м'яч потрапив у штангу, — сказав Володимир Філенко. — Близькі були до обрання Олександра Бандурки, але надто самовпевнені.

Що ж, у політиці, як і в спорті, зараховують лише забиті м'ячі.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Майно було, та загуло. А крайнього шукають досі

(Початок на 1-й стор.).

Затверджено також умови приватизації ВАТ Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь» імені С. Орджонікідзе та ВАТ «Свердловський машинобудівний завод», ряду інших великих підприємств, а також Науково-дослідного, проектно-конструкторського та технологічного інституту трансформаторобудування.

Майно було. Та загуло. Чи матиме зиск держава? І хто кого звинувачуватиме далі у мізерних надходженнях до держбюджету від приватизації державного майна?

Чому гірко на душі в послів «Приязности, Тверезности, Чесности й Послужности»

Доленосна для «Укрпошти» постанова Кабміну України «Про програми реструктуризації об'єднань «Укртелеком» і «Укрпошта» мала свої символи. Вона вийшла під № 1 від 4 січня в неділю. Тепер мало хто пам'ятає, що нинішній робочий рік починався саме з неділі.

Символічний старт кабмінівської постанови, очевидно, сприяв тому, що на яке поштове відділення сьогодні ви не зайшли б, обов'язково почуєте слово «реструктуризація». Закарпатські листоноші, наприклад, вже поламали об нього язик, а декотрі вживають як лайку: чи не пішли б ви, мовляв, у реструктуризацію. Добре, що не пожбурять услід ще й книжечкою.

Про творців схожих програм часто доводиться чути: поїхав урядовець до Німеччини, а давайте зробимо так, як у Німеччині. Поїхав другий до США. Давайте зробимо так, як в Америці. Третій повернувся з Бенілюксу і т. д. Зрештою, чиновницька братія стружить олівці, прикипає до комп'ютерів і видає на-гора чергову програму «реструктуризації» — такий собі німецько-американо-бенілюкський вінегрет до столу шанованих співвітчизників.

Про «Укрпошту» так можна сказати лише до певної міри. Зі вступом вітчизняних зв'язківців до Всесвітнього поштового союзу хоч-не-хоч, а треба рівнятися на міжнародні стандарти.

Це — з одного боку. А з іншого — аналіз роботи підприємств поштового зв'язку за останні шість років свідчить, що обсяг поштових послуг зменшився більш як у 10 разів. Дивного тут нічого немає. Люди менше листуються, рідше відправляють посилки, обмінюються телеграмами, вже не кажучи про грошові перекази. Криза в державі проникла у кожну шпарину. На мові математики доходи від пересилання письмової кореспонденції становлять 13 відсотків, посилок — 2, грошових переказів — 8, інших послуг — 10 відсотків. І найбільше — 52 відсотки — припадає на доставку та виплату пенсій. Ці 52 відсотки запам'ятаймо, бо до них потрібно буде повернутися.

Для повної картини слід додати, що приносять, приймають, випускають, спаковують пошту в Україні 27 поштамтів, 536 вузлів зв'язку та близько 16 тисяч стаціонарних відділень зв'язку або просто пошт, половина з яких — збиткові. Проте, заходячи на пошту, а таких людей мабуть, немає, які сюди не заглядали б, хіба думаєш про те, збиткова вона чи ні, коли справа ця, передусім державна.

Катерина Бочкай, заступник генерального директора «Закарпатпошти» з питань економіки та фінансів каже:

— Будуть мінятися обробка і перевезення пошти. Для цього створюється шість регіональних центрів по Україні. Нас віднесено до Львівського. Відбудеться повна централізація доходів, які потечуть до Києва. Відтак обласні підприємства поштового зв'язку стануть дирекціями, районні — філіями, в усіх буде незавершений баланс.

Досі майже вся пошта до Закарпаття перевозиться поштовими вагонами. До 2000 року передбачається повністю перейти на автотранспорт, як було колись. Мріють у Києві закупити і кілька літаків, щоб добитися стандарту: у будь-який кінець України пошту доставляти за дві доби.

Віталій Бевзюк, начальник Ужгородського поштамту продовжує:

— Пошті я віддав понад 30 років. На жаль, робиться те, що робилося завжди — нас ніхто не запитав і не запитує. Невідомо, під кого задумувалася така реструктуризація і що вона дає економічно. Всі гроші тепер попливуть до Києва. Не розумію, чого ми цим доб'ємося. Прискорення доставки пошти не відбувається. Наприклад, поштовий вагон Львів—Солотвино. Хтось підрахував, що він невигідний. Як він рахував — це одному Богу відомо. А ганяти щодня автотранспорт до Львова по наших перевалах — хіба це вигідно? Особливо взимку, коли не те що машиною, трактором не проїхати. І головне, що все це вже було.

Робиться чергова надбудова. Я бачу тільки намагання схопити в одні руки гроші. Про це вам скаже кожен керівник районного вузла.

Олександр Хаянс, директор Мукачівського районного вузла зв'язку:

— Можливо, з Києва видніше, ніж з Карпатських гір, але найдошкульніше програма реструктуризації пошти б'є по людях. До речі, у програмі про людей не сказано ні слова, і нашою думкою, справді, ніхто не цікавився. У районі 80 сіл, їх обслуговує 40 відділень зв'язку. Реструктуризація ставить завдання — всі нерентабельні відділення закрити. А що робити з кадрами? Нам треба вивільнити 50 працівників. Але ми не йдемо на це. Переводимо на 0,5, чи 0,7 ставки, щоб люди трималися, бо сподіваємося на кращі часи. Оклад у листоноші 83 гривні.

Параска Герзанич, директор Перечинського районного вузла зв'язку:

— Кожен з нас годен на голові стояти, щоб якось зводити кінці з кінцями. Наш вузол всюди ставлять за приклад: маємо за останній місяць 4 тис. гривень. чистого прибутку. А як? Поштові послуги скоротилися. Як упала держава, так і впали поштові послуги. Періодику майже ніхто не виписує, навіть школи, бібліотеки, лікарні і ті не мають грошей, щоб передплатити газету чи журнал. Листоноша знає все: хто як живе, кому що треба, у кого — радість, у кого — горе... Заходить у кожну хату... Що вам треба? Сірники, сіль, макарони, борошно, пральні порошки, нитки, голки, всяку всячину — все це беремо на складах, щоб заробити якусь копійку. Це не властиво пошті, але робимо, щоб зберегти людей, поки запрацює держава.

Володимир-Йосип Капітан, директор Іршавського районного вузла зв'язку:

— Збираємо комунальні платежі за газ, за електроенергію. При хорошій роботі листоноша у місяць може додатково заробити 10—15 гривень. Свої, хоч і невеличкі прибутки, ми використовували самі. Тепер цього позбавлені.

Катерина Бочкай:

— Тепер банки намагаються відвоювати в нас прибутки з обслуговування пенсіонерів. Пошта одержує 1,9 відсотка від суми, доставленої пенсіонерові в місті, і 2,4 відсотка — в селі. Банки ще не знають, у що їм це обійдеться. Я хотіла б побачити той банк, який понесе пенсію на гору у Рахівському районі. В області близько 240 тисяч пенсіонерів. Кажуть, банки відкриють рахунки та й годі. А якщо людина хвора або за віком немічна. Я не розумію одне: чому в нас немає таких депутатів, котрі знали б роботу пошти. Вони «зеленого поняття» не мають, що означає доставити пошту. Мовляв, банки відкриватимуть рахунки і за це не будуть брати грошей, а ви за доставку берете гроші з пенсійного фонду, тоді як треба поповнювати бюджет. Я розумію. Але ж ви підіть і спитайте населення. Так про нього ніхто не думає. Тільки й думають, як поповнити бюджет. Люди втратили будь-яку віру в банки, які їх обікрали.

Олександр Хаянс:

Вочевидь, коли банкіри так запевняють державних керівників, що їм це під силу, ті підуть на те, щоб не оплачувати поштові послуги. Ми тоді закриємо якусь кількість відділень зв'язку. Якщо у селах закрити ще й поштові відділення, бо садки вже закрили, групи подовженого дня в школах закрили, тоді, вважайте, на людей махнули рукою.

Михайло Криванич, директор Виноградівського районного вузла зв'язку:

— Всі голови сільських рад звертаються до мене, пропонують допомогу, згідні не брати плати за оренду приміщень, лише просять одного: не закривати відділення зв'язку. Люди бачать, як за кордоном працює пошта (поруч — Угорщина). Там кожен пенсіонер має графік на рік, коли йому прийде пенсія. Який ми можемо скласти графік, коли не розносимо пенсії вже 4 місяці. Може, банк «Аваль» годен цю пенсію виплачувати? Ми сподіваємося районну поштову мережу зберегти. Закрити — це найлегший шлях. Маємо надію, що стабілізація колись настане і пошта знову оживе.

Параска Герзанич:

— Це — єдина структура в державі, яка ще трималася на ногах, сама себе обслуговувала, і тепер складається враження, що й її хочуть знищити. Уряд недостатньо вивчив цю проблему і думає, що на пошті буде економія йому.

Віктор Скотяк, генеральний директор «Закарпатпошти»:

— Немає сумніву, що роботу пошти треба удосконалювати. Але, на жаль, у програмі реструктуризації, що робити з людьми, справді нічого не сказано. Можемо зберегти людей і мережу, якщо кожен буде приносити якусь копійку. Буває, що цілий день листоноша ходить з двома чи трьома листами і нічого не приносить. Ні, ти принеси копійку. Ми розуміємо, що збирати плату за газ, електроенергію, організовувати торгівлю — це вимушені на сьогоднішній день заходи, щоб зберегти пошту. До п'яти відсотків одержує поштар від суми, яку він уторгує.

Теоретично ми підрахували, що коли б люди мали гроші, не було б безробіття і ми жили б із прибутками без обслуговування пенсіонерів. Прийшла людина відправити посилку, купити конверта, оформити переказ, а ми їй цілий набір послуг, а ще надходження від реклами. Але життя нині інше. Приходить людина з повідомленням на грошовий переказ, а їй кажуть: грошей нема і невідомо, коли будуть. Як так? Дехто при цьому навіть втрачає свідомість, бо мав надію на ці гроші. Адже той, хто їх переказував, приніс і здав гроші на пошту. Всі ці рахунки збігаються у Києві. Тільки за минулий місяць відділ координації та розрахунків «Укрпошти» недоплатив нам за перекази 60 тис. гривень. А Закарпаття — край туристів. Сьогодні вони тут, а завтра — в іншому місці. Яких зусиль треба докладати, щоб викручуватися з цього становища!

Ми часто конфліктуємо із працівниками преси, нам кажуть: дорого берете. Але коли хтось захотів би підрахувати наші витрати із доставки періодики, проаналізував калькуляцію, то переконався б, що робота ця для нас збиткова. Ми маємо в області 376 відділень і буває, що женемо машину з одним пакетом періодики, однією бандероллю та двома листами.

Взагалі, немає, мабуть, вже такої країни у світі, щоб газети доставляли на другий день після виходу. Центральна преса до нас саме так і надходить. Газетярі самі винні. Бо друкувати пресу треба на місці. У видавництві «Закарпаття» для цього є всі умови. Не вистачає лишень зацікавленості інстанцій та об'єднаних зусиль, щоб періодика вчасно доходила до населення.

В усьому світі пошта — державна служба. І служба почесна. Зрештою, це обличчя країни. Куди знають всі дорогу? До пошти та до аптеки. Про що найперше питають приїжджі? Де поштамт? Кому поставлений єдиний у світі пам'ятник з найліпшим у світі написом? Поштарю Федору Фекеті в закарпатському селі Тур'ї Ремети «в пам'ять Приязности, Тверезности, Чесности й Послужности Послу...» Слова написані з великої літери, такою людиною був і листоноша.

Іван ГУДЗОВАТИЙ,
Анатолій КАРАСЕНКО.

P. S. *Генеральний директор «Укрпошти» Микола Шевченко розіслав усім генеральним директорам обласних підприємств поштового зв'язку повідомлення прибути в кінці першого півріччя на засідання колегії Держкомзв'язку України з питання: «Організація виконання програми реструктуризації об'єднання «Укрпошта» та заходи по прискоренню її впровадження». У повідомленні зазначалося: всім керівникам бути готовими до виступів щодо виконання плану-графіка реструктуризації.*

Колегія відбулася, але «генеральні» з планами-графіками не виступали. Очевидно, виступати не було з чим і не на часі...

Коментар

Екс-міністри знову при портфелях...

Отже, услід за обранням заступників Голови Верховної Ради народні депутати під кінець минулого сесійного тижня визначилися і з головами 22 постійних парламентських комітетів. Найбільшу їх кількість очолили, як і очікувалося, представники найчисельнішої фракції, комуністів, — 6. Фракція НДП очолила 5 комітетів, «Громада» — 4, Рух — 3, «Лівий центр» — 2, СДПУ(о) та ПЗУ — по одному. Не всі, стало відомо, задоволені таким розподілом - представники НДП, Руху та деякі інші виступили проти, як вони вважають, порушення принципу пропорційності при розподілі комітетів, внаслідок чого, мовляв, «Громаді» дісталося більше портфелів. Одне з пояснень — що з «Громадою» поділилася квотою фракція комуністів — сприйняли не всі. Схоже, це питання порушуватиметься це неодноразово, принаймні, лідер прогресивних соціалістів Наталя Вітренко пропонує керівникам деяких фракцій відкликати поставлені під погоджувальним протоколом підписи. Хоча не зовсім зрозуміло, куди вони дивилися, підписуючи документ. Та найбільш обділеними, і небезпідставно, вважають себе позафракційні народні депутати — жоден з них комітет не очолив.

До речі, лунають закиди й невдоволення і з приводу, так би мовити, якісного боку справи. Деякі фракції, відомі своєю лояльністю до виконавчої влади, категорично проти очолення представниками «Громади» бюджетного комітету та комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності і боротьби з організованою злочинністю.

А загалом «смаки» політичних сил, представлених у парламенті, майже не змінилися. Комуністи, як і раніше, хочуть щонайпильніше контролювати законотворчий процес у царині державного будівництва й самоврядування, економічної, правової та міжнародної політики держави, її національної безпеки і, що цікаво, «гарячі» для них питання власності та інвестицій. За рухівцями традиційно залишився так званий ідеологічний комітет — з питань культури й духовності, а ще — з прав людини й національних меншин, але цього разу вони зважили за необхідне пильніше зайнятися питаннями банків і фінансів.

Що ж до персоналій керівників комітетів, то, як мені здається, обговорювати кожного окремо справді не було потреби. Люди це відомі. Коли не помиляюся, з 22 новообраних голів 19 були парламентаріями ВР минулих скликань, однак лише два з них — Борис Олійник і Володимир Семиноженко — раніше очолювали такі само комітети. Отож є всі підстави твердити про оновлення цієї керівної ланки парламенту.

Проявилася й інша тенденція. Переважна більшість цих людей — учорашні керівники найвищого рівня виконавчої влади: міністри, голови галузевих комітетів тощо. Ще ніколи такі парламентські підрозділи не очолювали колишні прем'єр-міністри (Євген Марчук), віце-прем'єри (Анатолій Кінах), а тим паче колишні голови ВР (Олександр Мороз). Кому, як не їм, знати особливості діяльності виконавчої й законодавчої гілок влади, а відтак і шляхи налагодження найтіснішої співпраці, чого насамперед чекаємо від них ми, виборці.

Анатолій БЕНЬ.

Хроніка. Факти. Події

● *Мінськ*

Не будьмо дикунами...

Під час поїздки районами, що постраждали від аварії на Чорнобильській АЕС, президент Білорусі Олександр Лукашенко підкреслив, що білоруський МЗС вступив у переговори з країнами Євросоюзу. Щодо безпосереднього рішення Євросоюзу і Штатів про позбавлення права одержання в'їзних віз низкою білоруських чиновників, то, як підкреслив президент, «ми не відповідатимемо на дикі прийоми дикими прийомами».

● *Джакарта*

Запит не оренда

Після зустрічі з індонезійським президентом Хабібі заступник голови Комітету начальників штабів США генерал Джозеф Ралстон заявив, що у Сполучених Штатів нема планів орендувати у Індонезії острови під військові бази. А найважливішою темою на переговорах «є лише запит Індонезії про відновлення військових контактів між двома країнами», сказав він.

● *Сеул*

А відповідати доведеться

Північна Корея має вибачитися за недавні порушення кордонів території Південної Кореї і спроби заслати своїх агентів, а також дати запевнення, що подібні акції більше не повторюватимуться. Таке рішення ухвалено на засіданні ради національної безпеки Південної Кореї під головуванням президента Кім Де Чжуна. Інцидент виник, коли на східному узбережжі РК виявили тіло озброєного північнокорейського аквалангіста. Пхеньян недавно виступив із заявою, що не має жодного відношення до виявленого озброєного водолаза.

Токіо

●
Він піде іншим шляхом

Міністр закордонних справ Японії Кейдзо Обуті офіційно оголосив про висунення своєї кандидатури на пост голови правлячої Ліберально-демократичної партії (ЛДП) і, відповідно, прем'єр-міністра країни. Як повідомили джерела, близькі до фракції ЛДП, у разі обрання на пост голови партії Кейдзо Обуті має намір запровадити кардинальні зміни до здійснюваного ЛДП економічного курсу.

Вашингтон

●
Налякані й обережні

Сполучені Штати відмовилися надати в'їзну візу провідному індійському вченому-ядернику, представникові Комісії з атомної енергетики Індії Р. Чидамбараму. Вчений мав узяти участь у роботі міжнародної наукової конференції з кристалографії в Алабамі. Про причини відмови довго гадати не доводиться. Р. Чидамбарам — «батько» індійської ядерної бомби, випробування якої у травні так блискуче «прогавила» американська розвідка. І тепер у Вашингтоні побоюються, аби індійський вчений не використав свої академічні контакти для збирання інформації про новітні ракетно-ядерні технології.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

ПРЕСТОЛ — У МОСКВІ, УСИПАЛЬНИЦЯ — У ПІТЕРІ

Завтра в Санкт-Петербурзі відбудеться траурна церемонія поховання праху останнього російського імператора Миколи II, його сім'ї й слуг, яких було розстріляно більшовиками 80 років тому.

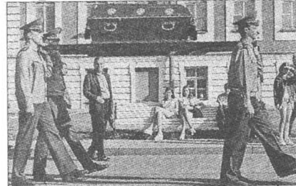
Цю подію неоднозначно сприймають як у Росії, так і у світі. Що це — черговий політичний хід Кремля чи спроба замолити гріхи? У доставлених сьогодні з Єкатеринбурга гробах справді останки царської сім'ї чи докази експертів фальсифіковано?..

Так чи так, але церемонія відбудеться в присутності майже двох тисяч осіб, не враховуючи майже тисячу журналістів. Крім делегації з Москви до міста на Неві прибудуть посли й консули зарубіжних країн, понад 70 родичів Романових. А під час поховання в соборі Петропавлівської фортеці будуть присутні командир та офіцери полку Королівських шотландських драгун (імператор був почесним командиром їхнього підрозділу).

П'ять мільйонів карбованців на фінансування поховання збирається переказати прем'єр-міністр Росії Сергій Кирієнко, адже цар «чекав» 80 років, а шахтарі можуть ще трохи потерпіти... Левову ж частку коштів виділив резервний фонд губернатора Санкт-Петербурга Володимира Яковлєва, який заявив, що «це не політична акція. Просто ми маємо показати всьому світові, що готові до примирення, покаяння й злагоди».

До речі, Володимир Яковлєв та академік Дмитро Лихачов підписали ще одне звернення до президента Росії з проханням узяти участь у церемонії. Та навряд чи Борис Єльцин прийде. Простіше поховати останнього царя династії Романових руками Бориса-молодшого (Нємцова). Тим паче, що велика група вчених і громадських діячів закликала відкласти поховання, яке, на їхню думку, є «політичними перегонами». А доктор юридичних наук професор Олександр Бастиркін навіть побачив у діях віце-прем'єра Нємцова і його радника Віктора Аксючиця склад кримінального злочину, бо рішення про поховання ухвалила урядова комісія, а не судова влада.

Ще більш різкі висловлювання фахівців-експертів, що працювали в складі комісії і не згодні з її висновками про ідентифікацію останків, представлено у збірнику «Правда про єкатеринбурзьку трагедію». Цікаво, що до недавно опублікованого офіційного збірника «Покаяння» не було включено альтернативні точки зору, які виражено вченими на заключному засіданні комісії.

І останнє. Хтось із вищих російських чиновників за планом церемонії і логікою речей має привселюдно покаятися за радянський режим у звірячому вбивстві сім'ї імператора. До цього часу не ясно, хто ж виголосить гіркі слова, щоб гідно перевернути ще одну сторінку історії держави російської, яка за часів Миколи II включала й Україну...

Яна СТАДІЛЬНА.

Лише не робіть різких рухів!

УЧАСНИКИ засідання робочої групи з питань удосконалення діяльності СНД і реформування його структур, яке відбулося в Мінську, були єдині в тому, що процес реформування не має носити різкого характеру. Про це повідомив голова групи заступник міністра у справах Співдружності Білорусі Василь Шолодонов.

Учасники цього засідання багато в чому знайшли взаєморозуміння у питанні реформування структур Співдружності, однак їм не вдалося виробити остаточного документа. Схоже, саме це і є «реформування» без різких змін. Проте для СНД такий перебіг подій, як мертвому кадило.

Василь Шолодонов вважає, що, можливо, до наступного засідання, яке плановано провести наприкінці липня, єдиного підходу пощастить досягти відсотків на 80.

Найбільші розбіжності викликало питання реформування Виконавчого секретаріату. Більшість учасників засідання підтримала варіант створення Комітету постійних представників держав і самостійної структури — Виконавчого секретаріату Співдружності. І знов-таки знайомі «нерізкі» варіанти з роздуванням штату.

На засіданні обговорено ще низку «найважливіших» питань: практично узгоджено підходи у питанні розмежування повноважень між радами глав держав і глав урядів, створення центру боротьби з наркоманією і громадської організації при Міждержавному економічному комітеті з питань дрібного і середнього бізнесу.

Мабуть, реформація Співдружності буде схожа на затяжний стрибок з парашутом. Головне, аби хоч перед землею не забули зробити різкий рух — смикнути за кільце.

Яна ОСАДЧА.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Зміна прикордонного наряду

НА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЇ в МЗС Грузії заступник міністра закордонних справ Михайло Уклеба і голова департаменту охорони державного кордону Грузії генерал-майор Валерій Чхеїдзе повідомили про те, що остаточно узгоджено й парафовано проект договору між урядами Грузії та Росії про співробітництво у прикордонних питаннях.

Договір замінить чинну нині угоду, що визначає порядок перебування російських прикордонних військ у Грузії. Він освітлює процедуру переходу до охорони державного кордону власними силами, передання російською стороною нерухомого майна та розподіл бойової техніки. Департамент з охорони державного кордону Грузії з 16 липня починає самостійно контролювати територіальні води країни.

Правда, як заявив командувач прикордонними військами Грузії, їхні плани може зірвати Міністерство фінансів, яке заборгувало департаменту за останні півроку майже півтора мільйони доларів. Чхеїдзе заявив, що виведення російських військ з Грузії не означає припинення співробітництва між цими країнами у прикордонних питаннях — воно триватиме для боротьби з контрабандою і транзитом через територію Грузії зброї та наркотиків. Чхеїдзе також відкинув вимоги Держдуми Росії про пом'якшення прикордонного та митного режимів на абхазькій дільниці російсько-грузинського кордону.

Спостерігачі зазначають, що взяття державного кордону Грузії під контроль Тбілісі стало однією з причин непокори лідера Аджарської автономної республіки Аслана Абашидзе Едуардові Шеварднадзе. Абашидзе практично приступив до формування альтернативного політичного центру, в якому він має намір об'єднати всі опозиційні Шеварднадзе сили. Річ у тому, що необмежена влада Абашидзе в Аджарії може перестати бути такою, щойно грузинські прикордонники замінять російських на Чорноморському узбережжі Грузії. Тому він шукає засоби, щоб фінансувати опозиціонерів усіх мастей і будь-якого ступеня впливу. Аджарський лідер найближчим часом має намір провести ще одні збори опозиційних партій Грузії. Однак у Тбілісі є єдина думка, що кланові інтереси навряд чи завадять грузинським прикордонникам у повному обсязі здійснити контроль над державним кордоном Грузії.

Плюс арабізація всієї країни

НАЗВАТИ політичну ситуацію в Алжирі стабільною було б явним перебільшенням. Так, теракти в цій країні стали вже чимось цілком буденним. І все ж, незважаючи на протести низки громадсько-політичних організацій і черговий виток напруженості, в Алжирі набрав чинності закон про загальне застосування арабської мови. До цього в Алжирі «мирно» співіснували три мови — французька, арабська та берберська.

Даний закон було ухвалено на догоду націонал-ісламістським колам ще 1989 року. Потім його застосування було заморожено, а 1996 року алжирське керівництво прийняло рішення про відновлення процесу арабізації.

Закон, зокрема, зобов'язує всі офіційні заяви й виступи, громадські заходи, теле- та радіотрансляції проводити виключно арабською. Документ передбачає тотальну арабізацію реклами і встановлює суворі штрафні санкції проти порушників закону. Виняток становить система вищої освіти, де застосування закону відкладено на два роки. Здавалося б, що ж тут поганого і про яку конфронтацію йдеться?

Найзапеклішими противниками закону про арабізацію виступають берберські та світські громадсько-політичні організації. Напередодні його ухвалення в Тізі-Узу — столиці району Велика Кабілія, де компактно проживає берберське населення, — відбулася масова маніфестація протесту проти запровадження закону про арабізацію. Її організував Берберський культурний рух, що виступає за надання берберській мові рівних прав з арабською.

Усього лише кілька днів тому вся Кабілія жила в стані, що нагадує народний бунт. Приводом для виступу населення стало вчинене 25 червня ісламістами вбивство популярного співака, відомого борця за свободи берберів Лунеса Матуба. Під час масових акцій протесту їх учасники громили громадські будівлі і зривали вивіски арабською мовою. Тут же з'явилися плакати з гаслами «Немає миру без тамазіг!» (назва берберської мови), «Арабо-ісламізм — найкоротша дорога до пекла».

А незадовго до запровадження закону, що збіглося з 36-ю річницею незалежності Алжиру, з вимогами скасування закону про арабізацію виступили міжнародні неурядові берберські організації. За їх оцінкою, новий закон «антидемократичний і несе небезпеку для країни, внутрішню стабільність якої і без того порушено; цей закон є породженням арабо-ісламістської ідеології, наслідки якої пожинає сьогодні Алжир». Вони вважають цей документ «кричущим порушенням прав людини, спрямованим на руйнування культурної і мовної ідентичності».

За деякими оцінками, бербери становлять від 25 до 30 відсотків населення Алжиру. Багато це чи мало? Чи мають вони право на збереження офіційного статусу їхньої мови? Як вважають деякі спостерігачі, в умовах, коли Алжир стикається з тероризмом і зростаючою бідністю населення, запровадження закону про арабізацію — суто ідеологічний прийом, спрямований на зміцнення правлячого в країні військово-ісламістського альянсу.

За матеріалами зарубіжної преси.

За листами читачів

Неземні митарства у лабіринтах бюрократичного царства

З ДНЯ ВИХОДУ першого номера газети «Голос України» щосуботи у Хмельницькому на вулицю Проскуріна, 49 приїздять люди з різних кінців Поділля. Кожен у своїх клопотах, з своєю незгасною печаллю. Добиваються сюди навіть з інших регіонів у пошуках отієї останньої соломинки. А раптом Бог змилоститься і вони знайдуть тут хоч моральну опору у своїх стражданнях.

Так було, так, на жаль, є. Хоч діє закон про звернення громадян, є і відповідний указ Президента, є і судові інстанції, котрим за Конституцією належить утверджувати Царство Справедливості. Та навіть коли Високий Суд скаже своє однозначне слово, Правда не завжди торжествує. Місяцями, навіть роками. Бо рішення суперечить чиймось амбіціям.

Його знала і шанувала область як фронтовика і керівника, до його думки прислухалися чиновники тодішньої влади. Він відчував себе потрібним не тільки сім'ї, а й громаді. І наскільки міг, служив тим загальним інтересам. Та минули роки. Стався злам і політичного курсу, і моральних критеріїв. Хижацький блиск «жовтого диявола» почав засліплювати очі і душу державних службовців в геометричній прогресії. Норми партійної етики відкинуто як архаїчні, але натомість заповіді Божі не знаходять місця у серці. Бо там поселився інший бог — долар. Літній людині опинитися у такій ситуації — це все одно, що потрапити в зону смерчу.

І ось ця роздавлена жорстоким сьогоденням людина сидить переді мною. З вицвілих від часу і страждань очей градом падають сльози. Ковтаючи гіркоту образи, ледь чутно розповідав:

— У мене померла дружина. Не зміг я її врятувати за відсутності ліків. Надто дорогі вони. За нинішніми законами мені мали видати на похорони в Ощадному банку 150 гривень. Ноги стоптав ходити до тих банкірів, але так і не добився жодної гривні. Тоді я подав скаргу до суду. Довго ті розгляди тягнулися, і тільки у січні цього року рішення вступило у законну силу. Та банк все одно грошей не видає...

З цим зверненням 75-літній С. Д. Капник уперше прийшов у корпункт на початку квітня. У присутності скаржника ми зателефонували в управління юстиції, розповили ситуацію, попросили, щоб вже ця інстанція взяла під контроль виконання судового рішення.

— Хай Сергій Дементійович зайде до нас і ми постараємося йому допомогти, — чемно відповіли юристи-юстиціонери. І дідусь пошкандибав по черговому колу. Там йому сказали прийти наступного дня. Наступного — після вихідних. Потім відправили до судді, котрий розглядав справу. Він і відправив Капника до судвиконавця Вальчука С. В.

«Сергій Володимирович протягом місяця все казав мені прийти завтра. Довелося звернутися до голови суду Купріянова. Той у моїй присутності розпорядився довести справу до завершення. Через півтора місяця я знову звернувся до голови суду. Цього разу мою справу він доручив старшому судвиконавцю Рябовій Л. В. Але і вона не допомогла, посилаючись на те, що в банку на компенсаційному рахунку нема грошей.

Звернувся я до міської прокуратури. Звідти мене відправили до голови суду, той, у свою чергу, до Рябової. Пішов в управління юстиції до начальника Продан Н. В. Неля Василівна «переадресувала» мене до заступника Білаша К. К. Костянтин Кирилович — до Наконечного І. М. І так ходжу цим пекельним колом уже півроку і не можу отримати свої нещасні копійки... Всюди кажуть одне і те ж — банк не має грошей. Вибачте, але де він бере гроші на «мерседеси», на будівництво у центрі міста офісу на зразок московського Кремля, на розкішну зарплату і т. д.?»

Отримавши цього листа, ми зустрілися з Н. В. Продан, начальником управління юстиції, котре здійснює керівництво судвиконавцями.

— Знаєте, — пояснила щиро жінка, — суддя в рішенні не визначив механізм його виконання.

Після цієї відповіді логічним було звернення до голови міського суду. Микола Йосипович пообіцяв розірвати це замкнене коло. Та захворів. І знову все стало на мертвій точці. Через місяць чергова зустріч з Купріяновим.

— Даю слово, особисто візьму на контроль це звернення. Справді, інвалід війни, шанована людина у місті доведена до відчаю...

Через два тижні знову телефонуємо.

— Доповідаю: наклали арешт на майно. Завтра виставляємо на аукціон і виручені гроші повертаємо Капнику.

«Завтра» давно минуло. Коли писався цей матеріал, Сергій Дементійович так і не отримав грошей, присуджених судом. Та бачили б ви цю людину, коли ми сповістили, що гроші таки будуть. Він плакав, як мала дитина, ходив по кабінетах, примовляючи: «А я вже хотів руки на себе накласти, бо нема звідки жити». Від цього здригалося серце, хотілося самому завити вовком. Це ж як треба не любити свій народ, щоб довести його до такого приниження і зубожіння.

У Києві на Банковій якийсь угодований чиновник може фиркнути: це виняток. Якби ж то. Навіть п'ятирічну історію ходіння по муках Петришина з Кам'янця-Подільського не назвеш винятком. Амбіційне тамтешнє колишнє керівництво незаконно звільнило Григорія Андрійовича, котрий ось-ось мав отримати для своєї сім'ї квартиру, з роботи і миттєво зняло його з черги. З цього приводу тричі виступав «Голос України», людина «перенесла» 103(!) суди. Тільки завдяки заступникові голови Верховного суду України Петру Шевчуку, котрий взяв справу під свій контроль, Петришина було поновлено на роботі. Але він і досі не отримав гроші за роки вимушеного безробіття, не повернуто йому квартиру, котру мав одержати. Бо в порушення всіх законів її віддали іншій людині. Довкола неї у Кам'янці розгорнулася справжня війна, бо на захист Петришина стали прокурор міста пан Рибак і газети різних рангів. Були й відповідні доручення з адміністрації Президента. Та, як з'ясовується, ВАТ «Гіпсовик» має за собою не гіпсову, а гранітну спину. І зламати її силою Закону поки що так і не вдається.

Чи доживе Петришин до дня торжества справедливості, важко сказати. Бо вже мав два серцевих напади, сьогодні Григорій Андрійович схожий на дідугана, хоч до пенсії ще далеко. Та ще дибає у пошуках правди. Вчора ми зустрілися з ним неподалік обласного суду. Туди він заносив чергове(!) клопотання. Все про те само, про квартиру. Як з'ясовується, 103 суди — це ще не межа. Скільки їх попереду, щоб Правда взяла верх —важко сказати. Бо чинна система оскаржень може тягнутися довіку.

* * *

У цьому контексті цікавим, на мій погляд, може бути приклад і щодо вирішення господарських спорів. Як пригадуєте, на початку 90-х років виконавча влада активно штурмувала малу приватизацію. У цей же час намісники Президента старалися якнайшвидше позбутися споруд обкому Компартії України. За такої політичної ситуації кафе «Ліра», прибудоване до споруди Центру підвищення кваліфікації партійно-радянських працівників області, передусім мало бути приватизоване. Людям наказали: збирайте гроші і викуповуйте майно. А вже у липні 1994 року було оформлено договір купівлі-продажу й зареєстровано у міськвиконкомі. З директором Галиною Войтюк, котра мала 31,6 відсотка акцій (тобто сама внесла основну частину грошей), укладали контракт на 10 років.

Та через два роки (саме розпочинався другий етап тіньового перерозподілу власності) комусь це підприємство впало в око, бо розташоване майже на самісінькому майдані Незалежності. Відтак у порушення статуту, контракту та за відсутності самої Войтюк було зібрано збори і директора «відправили у відставку». Заразом і тих, хто був проти такого рішення. Одне слово, колектив поділився надвоє. Войтюк зі своїми прихильниками вже з 42 відсотками голосів звернулася до суду стосовно виділення їм частки майна у натурі, тобто одного з двох поверхів. До честі суду, майно було поділено більш-менш справедливо (бо абсолютної справедливості за жодного поділу досягти неможливо). І рішення міського суду від 13 січня цього року залишається чинним.

Здавалося б, півторарічні митарства завершилися і можна приступити до роботи. Та аж ні... До справи підключилася грізна артилерія з використанням навіть імені Президента. Ось перший документ активного наступу.

«Хмельницька обласна державна адміністрація. Розпорядження. 13 лютого 1998 року № 1222-р. Про виконання доручення Президента України від 15 січня 1998 року № 1-14-22 та Прем'єр-міністра України від 21 січня 1998 року № 721-2.

На виконання доручень Президента України та Прем'єр-міністра України про створення належних умов роботи центрів підвищення кваліфікації державних службовців шляхом передачі їм в оперативне управління будинків, приміщень і гуртожитків, що раніше належали до системи політосвіти та підвищення кваліфікації кадрів, з метою усунення порушень, виявлених регіональним управлінням Фонду державного майна України по Хмельницькій області у ході приватизації їдальні на 300 місць по вулиці Театральній, 10, що належала у минулому до обласної комунальної власності та можливості повернення її у спільну власність територіальних громад сіл, селищ та міст для використання відповідно до зазначеного доручення Президента України та Прем'єр-міністра України:

1. Утворити комісію у складі згідно з додатком.

...

4. Юридичному відділу секретаріату облдержадміністрації у разі висновків комісії про неправомірність здійснення приватизації їдальні підготувати відповідну позовну заяву до арбітражного суду.

Голова адміністрації Є. Гусельников».

І хоч їдальня не належала до системи політосвіти, хоч у приміщенні колишнього обкому партії залишилися кращі апартаменти для облаштування студентської їдальні (зрештою, навіть їдальня облдержадміністрації, що теж поруч, могла б обслуговувати слухачів інституту, де поки що на громадських засадах директором глава адміністрації), зазначений документ «скоса глянув» на приватну власність, захищену Конституцією, «для використання відповідно до зазначеного доручення Президента». Не знаю, чи Леонід Данилович і справді давав вказівки до експропріації. Бо офіційно він сам лякає люд, що такі дії можуть чинити тільки «ліві» у разі приходу до влади. Але, як з'ясовується, і «праві» не праві.

Та підкоряючись не вказівкам, а Закону, арбітражники не допустили експропріації. Командувачі регіональної артилерії не захотіли визнавати поразки. І в піке пішла стратегічна авіація. Днями прокуратура області внесла протест щодо рішення суду, «спіймавши» суддю на кількох технічних помилках, хоч вони істотно не змінювали обставин справи.

* * *

Цей факт змусив мене пригадати скандальну історію з життя облпрокуратури. Тоді СБУ та Генпрокуратура звинувачували заступника прокурора області у зловживанні службовим становищем, оскільки у своїх поданнях, протестах він виступав у інтересах приватних фірм (приватники мусять самі виступати з позовами і сплачувати відповідно судові збори до бюджету). Щоб якось захистити кошти приватних структур, в їх інтересах безкоштовно і виступає прокуратура. Правомірно це чи ні — хай з'ясовує Генпрокуратура. Нам залишається сподіватися, що і цього разу, навіть при бомбардуванні стратегічними військами, судова влада вистоїть і знайде об'єктивне рішення. Але ж людина — не робот і такі тортури, зрештою, можуть зламати не тільки волю і здоров'я, але і віру в те, що є чесні і справедливі чиновники у структурах Влади. І, зокрема, судової.

На ці сумні роздуми наштовхує й інша справа. Колишній директор центрального універмагу, що теж приватизований трудовим колективом, Сталіна Бірюліна та 66 членів колективу звернулися до суду про виділення їхньої частки майна. Міський суд, обласний суд, Генеральна прокуратура визнали можливість такого розподілу. Та попри все, вже четвертий рік якась невідома «заплічна сила» ламає судові рішення, що не раз вже вступали в дію. І люди знову і знову ходять з інстанції в інстанцію по замкненому колу.

Та хоч як би кому хотілось, а принципові судді таки є і вони об'єктивно щоразу виносять свої рішення, ухвали тощо. Щоправда, для втілення їх потрібні роки. Чи то за браком мужності, чи не вироблена жорстка практика судового впливу до невиконавців судових вимог, але факт залишається фактом. Скажімо, у цьому ж Хмельницькому вже не один раз судом поновлювався на роботі директор Хмельницької риббази Володимир Ярмолюк. Але впродовж декількох років він не може приступити до роботи, хоч і має разом з своїми прихильниками чималу частку паю у статутному фонді. За прикладом згаданої «Ліри» можна було б розділити еквівалентно власність. Але хтось за кимось стоїть, хтось комусь натякає й тисне на мозоля.

Подібних історій сьогодні в Україні багато. Як же розрубати цей гордіїв вузол — невиконання судових рішень, як боротися з системою одвічних протестів з однієї і тієї само справи? Очевидно, що проблему варто було б обговорити на пленумі Верховного суду України.

Водночас сьогодні крім проблематики процесуального характеру існують не менш пекучі питання. Куди не кинь оком, натрапиш на бюрократичні виверти, широкомасштабні бої стратегічного і локального характеру за третій перерозподіл власності. Сьогодні стає нормою, коли сильний ламає через коліно слабшого, ситий не відчуває голоду знедоленого. Сьогодні Правда починає лунати не з уст Справедливості, а з вікна диявольського Долара. Цей жахливий чинник і гальмує виконання судових рішень, штучно створюючи бедлам у правовому полі. Так і хочеться отим зажерливим, невгамовним, сліпим до болю чужого написати на вхідних дверях: «Пане, скільки б ти не гріб під себе, все одно помреш. У цьому невідворотна Божа справедливість. І на той світ візьмеш не палаци і мішки з грішми, а тільки те, що віддав ти людям, що доброго зробив безкорисно для іншого, чужого, котрий чекає на твою милість».

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

У номер

● *Одеса*

Виручає фермера вітряк

Одеський завод «Строймашина» освоїв випуск вітрових енергетичних установок, призначених передусім для фермерських господарств. Перші півтора десятка уже відправлено на село. Нині, коли почастішали відключення електроенергії, такі вітряки неабияк виручають фермерів: з їх допомогою можна не тільки освітлювати оселю й виробничі приміщення, а й приводити до дії електроприлади.

● *Черкаси*

Сім футів під кілем, «Чигирине»

Корабель Військово-морського флоту «Чигирин» готується виступити у похід до берегів Болгарії, Туреччини, Греції.

Щоб далеке плавання стало успішним — земляки з Черкащини відправили на борт судна продукти харчування, предмети побуту, книжки.

Ряд підприємств області — об'єднання «Черкасиліс», АТ «Черкаське хімволокно», «Віст-колор» та інші переказали «Чигирину» кілька тисяч гривень.

● *Донецьк*

Банкрутство відкладається

Донецький обласний арбітражний суд, який розглядає справу про банкрутство ВАТ «Макіївський металургійний комбінат», вирішив зробити перерву в засіданні до проведення зборів акціонерів, призначених на 17 липня. Свої претензії підприємству вже пред'явили 115 кредиторів, шанси яких отримати борги мінімальні: загальна сума кредиторської заборгованості комбінату вдвічі перевищує статутний фонд ВАТ. А за законом, у разі проголошення підприємства банкрутом, насамперед буде погашено заборгованості у банківських кредитах, перед бюджетом і у заробітній платі.

● *Керч*

Тільки американського метелика нам і не вистачало

Співробітники Кримської станції захисту рослин оголосили війну американському білому метеликові, який з'явився в Керчі, і сподіваються уникнути на півострові «крилатої епідемії». Непрохані «іноземці» щільно вкрили павутинням фруктові дерева, активно їдять листя, не гребують навіть соснами. При цьому «американці» розмножуються в геометричній прогресії. Засіб «Аттелік», що вважається ефективним, на них не діє — до того ж, його змивають сильні дощі. Кримська станція захисту рослин вдалася до дідівських методів боротьби: гілки з гніздами метелика вирізують і знищують. Для боротьби із шкідником задіяно і комунальні служби міста — щодня стрижуть дерева.

Американський білий метелик поселився на півострові ще двадцять років тому. Чому він почав цього року так активно розмножуватися, з'їдаючи буквально всю зелень на своєму шляху, вчені відповісти не можуть.

● *Кіровоград*

На городі - смакота, а в таборі - пусто

У доволі дивний, якщо не сказати злочинний, спосіб оздоровлюють дітей у Кіровоградській області. У таборі «Юннати» відпочивають розумово відсталі діти. А славиться цей оздоровчий заклад тим, що більшу частину свого часу дітвора проводить не в таборі, а в садах та на городах мешканців навколишніх сіл. Утім, тягне на природу «юних натуралістів» зовсім не любов до місцевої флори, а голод. Як повідомив головний державний санітарний лікар області Юрій Лисенко, наслідки нерегламентованого харчування не забарилися: 20 дітей з діагнозом «гостра кишкова інфекція» вже госпіталізовано.

За тарифом нічого не видно...

Так, певно, міркували керівники багатьох підприємств житлово-комунального господарства Миколаївщини, необгрунтовано завищуючи собівартість послуг, норм споживання води, вдаючися до інших різноманітних «накруток». Мету переслідували при цьому досить прозаїчну: більше здерти з споживачів, щоб самим ліпше жити.

— Вартість житлово-комунальних послуг зовсім не відповідає нинішньому рівню доходів населення, сплативши за житло, багато хто змушений голодувати, — каже голова облради профспілок Надія Макарова. — А тут ще й оця напасть: завищення тарифів, приписки, перекручення, інші порушення, що призводять до стягнення з людей додаткової плати. Разом з відповідними державними структурами прагнемо закінчити з такою ганебною практикою.

Декого вже схопили за руку робітничі контролери та фахівці держінспекції з контролю за цінами. Організовані ними рейди-перевірки, що стають дедалі регулярнішими, щоразу виводять на чисту воду не одного хитруна. Так сталося, і коли перевіряли близько 60 об'єктів житлово-комунального господарства.

В управлінні «Міськводоканалу», приміром, контролери звернули увагу на те, що тарифи на водовідведення та водоспоживання завищено на три копійки за кубометр.

— Це ж чому? — запитали.

Замість відповіді почули «ахи» й «охи» та нарікання на те, як їм, водопостачальникам, скрутно живеться. І —як оправдання:

— Та що там оті три копійки? Споживач не збідніє, а для нас — лише видимість полегшення...

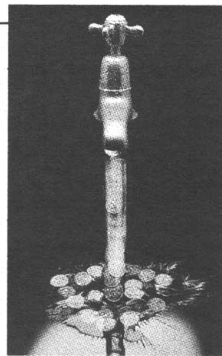
Контролери не полінувалися, підрахували «навар»: 119 тисяч гривень. Ось вам і «лише видимість». І на воді, виходить, можна багатіти. Так, певно, міркували і в Новоодеському райводоканалі, в житлово-комунальних господарствах АТ «Інгул», «Червоні вітрила», в будинкоуправлінні № 11 станції «Миколаїв», ще деінде, завищуючи норми споживання води, вдаючися до інших водно-махінаторських процедур.

Для миколаївців нерідко біда — не тільки вода. На комбінаті хлібопродуктів, в БУ № 505 фірми «Миколаївсантехмонтаж», ще на деяких підприємствах вирішили нажитися навіть на мешканцях гуртожитків, завищуючи фактичну собівартість утримання одного ліжко-місця, тарифи на житлово-комунальні послуги. На 12 з 18 перевірених гуртожитків, обраховуючи мешканців, «наварили» понад 30 тисяч гривень. Отаке «милосердя»: надали тобі, безпритульному, дах над головою, щоб було кого обібрати.

Ошукують, правда, й тих, хто власне житло має, — теж жонглюючи тарифами, незаконно стягуючи плату за планові послуги, просто обраховуючи. Не могла не вразити знахабнілість працівників компанії «Миколаївобленерго», які під час складання тарифів ремонтних робіт суму витрати завищили одразу майже на 400 тисяч гривень. А що, розміновуватися на дріб'язок? Дурити — то дурити.

Та, відомо: скільки вірьовку не плети... За перевірками були, звісна річ, економічні й штрафні санкції на суму, якщо брати загалом, 133,5 тисячі гривень. Зроблено перерахунки і взаємозаліки на 220,8 тисячі гривень — на користь споживачів, зрозуміло. А до 17 особливо хитрих посадових осіб підійшли ще й індивідуально, стягнувши з кожного немалі штрафи. Буде наука, як мовиться, і їм самим, і їхньому оточенню.

А президія обради профспілок, на засіданні якої укотре розглянуто результати перевірок формування та застосування цін і тарифів на житлово-комунальні послуги, зробила ще й такий висновок: вкрай потрібно прискорити роботи з виконання накресленої в області програми з покращення обліку послуг. Щоб усе, що нині нерідко оповите туманом тарифів, було видно, мов на долоні.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаїв.

У булочну. На «Мерседесі». За дві гривні

... Після відомих перипетій не менш відомий Адам Козлевич, як пам'ятаєте, пішов на свідомі жертви. Насамперед зменшив ціну за автопослуги і вивів на автомобілі спокусливе «Ех, прокачу!» А коли й це не допомогло, то був готовий везти пасажирів безплатно. За однієї, щоправда, умови — аби ті тільки не пиячили і голяком не танцювали під місячним сяйвом.

Іномарки (і не тільки російського виробництва) ще в задовільному технічному стані, які снують Луганськом, мають не менш спокусливі умови для клієнтів: «за дві гривні у будь-який кінець міста». Символічною така ціна є особливо порівняно з більш відомими й альтернативними автопослугами. Адже за дві гривні власник приватного таксі може хіба що підказати, як пройти до потрібного місця пішки. Та й таксисти місцевого АТП не відступають від відомого тарифу — 60 копійок за кілометр.

Отож порівняна дешевина поїздок на «мерседесах» та «волгах» посприяла тому, що ці автомобілі мають у клієнтів підвищений попит. Більше того, таксомотори із зазивним написом на даху «за дві гривні...» залишаються практично невловимими для потенційних пасажирів. І не тільки для них...

Після відомих подій від зеленого автомобіля А. Козлевича, пам'ятаєте, стали жахатися, як від чуми. Особливо посадові особи та службовці. Щось схоже спостерігається і в даному разі. Адже відповідні структури місцевої влади не дуже приховують того, що зустрітися з господарем нових автопослуг поки що не вдається. Зустрітися не для того, щоб собі замовити поїздку за дві гривні у протилежний кінець міста, а щоб поцікавитися наявністю ліцензії на автопослуги та справною сплатою податків.

Утім, то все деталі. Пасажирів не дуже цікавить запитання: «Куди впадає «Волга»? (точніше, її виручка). Тим більше, що вони на практиці мають можливість спростувати відоме: «Наші люди в булочну на таксі не їздять!»

Павло КУЩ.
Луганськ.

«Колеги» Вєрки Сердючки — касири за сумісництвом

Виявляється, у Криму можна обійтися без залізничних кас. «Нову» форму обслуговування курортників запровадили провідники поїздів кримського напрямку. На сонячний півострів нині можна приїхати, проігнорувавши каси. Дай провідникові половину або третину суми вартості проїзду і все. Економно для бюджету пасажира. Комфортно: не треба стояти у черзі. Як свідчить анонімне опитування в Сімферополі, «колеги» Вєрки Сердючки вийшли табуном на «биті шляхи», щоб підняти з них «свою копійку».

Віктор ХОМЕНКО.
Сімферополь.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Потримайте на мене «зуб»

Пам'ятаєте фразу з пісні Володимира Висоцького про дантиста, якого за кордоном чекає безробіття, бо розвелося їх, «як собак нерізаних»... На перший погляд така проблема мала б уже з'явитися і в нас. Адже мало не щокроку бачимо рекламні оголошення про надання стоматологічних послуг.

Розцінки на ці послуги такі, що в середньостатистичного громадянина очі на лоб лізуть. Де це бачено, скажіть, щоб за одну пломбу платити 15—40 гривень, а за те, щоб вирвати зуба, —20 гривень... Не кажу вже про коронки та інші послуги, ціна за які іноді сягає далеко за сотню.

Сьогодні в Кіровограді діють понад двадцять приватних стоматологічних кабінетів і, незважаючи на високі ціни, через відсутність клієнтів вони не страждають. А судячи з обладнання деяких з них, думка про невпинний процес процвітання таких закладів напрошується сама по собі.

— Стоматологу, якщо він справді добрий спеціаліст, сьогодні залишитися без роботи практично неможливо, —каже один із господарів затишного кабінету. — Ще ніколи в наших людей не були такі погані зуби, як тепер. Недоброякісна їжа, екологія та безліч інших чинників роблять свою чорну справу...

Цікаво, що серед інших чинників, які сприяють руйнації зубів, мій співрозмовник (не називатиму його прізвища, щоб не образилися конкуренти) назвав добре відомі всім із реклами по телебаченню зубні пасти.

— Не вірте, що вони захищають від карієсу. На перших порах такі пасти, як «Бленд-а-мед», навіть традиційно популярні у нас болгарські справді відбілюють зуби, але в подальшому призводять до їх руйнації. Річ у тому, що до складу таких імпортних засобів входять компоненти, які порушують зовнішнє захисне покриття зубів. То коли хочете мати білі здорові зуби, користуйтеся краще дешевими вітчизняними або принаймні імпортними дитячими пастами...

І знову про конкуренцію. Чомусь це питання здавалося мені найактуальнішим у повсякденному житті нинішніх дантистів. Та, з'ясувалося, ця проблема далеко не найголовніша.

— Спеціалістів у Кіровограді не так уже й багато. Більшість має практику понад двадцять років. За цей час важко не зажити собі постійної клієнтури. Адже люди не люблять міняти лікарів. Надалі ця клієнтура постійно розширюється з родичів та знайомих.

— І не лякають ціни?

— Розцінки, звісно, дуже високі. Але здоров'я —дорожче. Тим паче, що нам із зароблених грошей мало що лишається. Левова частка йде на придбання обладнання, медикаментів та сплату податків. А без постійного оновлення не можна. Адже якщо людина заплатила гроші, вона має почуватися комфортно. Навіть у кріслі стоматолога. Тільки за такої умови можна зберегти постійну клієнтуру...

Записав Олег БОНДАР.
Кіровоград.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Пологівський комбінат хлібопродуктів», створеного в процесі приватизації

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство «Пологівський комбінат хлібопродуктів» (далі — ВАТ) створено відповідно до наказу регіонального відділення Фонду державного майна України по Запорізькій області від 26.05.98 № 561 шляхом перетворення Пологівського орендного комбінату хлібопродуктів. Місцезнаходження ВАТ: 332800, Запорізька обл., м. Пологи, вул. Ломоносова,32. **Тел.: 2-39-23.**

Підприємство засновано в 1976 році як Пологівський комбінат хлібопродуктів. З 1992 року — Пологівський орендний комбінат хлібопродуктів.

ВАТ зареєстровано 28.05.98. Код за ЄДРПОУ — 05480482

Предметом діяльності товариства є: заготівля та зберігання зерна, виробництво круп, комбікормів, макаронних виробів; оптова, роздрібна та зовнішня торгівля.

Спискова кількість працюючих — 237 чол. Голова правління — Почапський Віктор Дмитрович, освіта — вища, кваліфікація — інженер-технолог, загальний стаж — 17 років.

Основні види продукції (послуг)	**на 01.01.98**
Виробництво комбікормів та макаронних виробів (грн.)	726200
Заготівля зернових культур (грн.)	2363000

Фінансові результати та характеристика обігових коштів:

	на 01.01.98	**на 01.06.98**
а) Обсяг реалізації, гривень	1849000	742900
б) Балансовий прибуток, гривень	—	—
в) Балансовий збиток, гривень	150000	224500
г) Дебіторська заборгованість, гривень	2157000	1559400
д) Кредиторська заборгованість, гривень	2668000	2911800
е) Валюта балансу, гривень	22514000	23226600

2. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 4583100 (чотири мільйони п'ятсот вісімдесят три тисячі сто) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок у кількості 18332400 шт. однією серією з порядковими номерами від 00000001 до 18332400. Фінансові ресурси, вилучені від емісії, будуть спрямовані на приватизацію майна підприємства.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації: 1). Пакет акцій, що тимчасово залишається в державній власності — 4602800 шт. на суму 1150700 грн., що становить 25,11% статутного фонду. 2). Передача акцій організації орендарів відповідно до її внеску до статутного фонду — 8623600 шт. на суму 2155900 грн., що становить 47,04% статутного фонду. 3). Розміщення акцій серед сільськогосподарських підприємств, їх працівників та прирівняних до них осіб — 4098000 шт. на суму 1024500 грн., що становить 22,35% статутного фонду, в т. ч. за приватизаційні майнові сертифікати (ПМС) — 2732000 шт. на суму 683000 грн., за власні кошти та компенсаційні сертифікати (КС) — 1366000 шт. на суму 341500 грн. 4). Пільговий продаж акцій —1008000 шт. на суму 252000 грн., що становить 5,5% статутного фонду, в т. ч. за ПМС-672000 шт. на суму 168000 грн., за власні кошти та КС — 336000 шт. на суму 84000 грн. З них: працівникам підприємства, що приватизується, 711000 шт. на суму 177750 грн., що становить 3,9% статутного фонду, в т. ч. за ПМС — 474000 шт. на суму 118500 грн., за власні кошти та КС — 237000 шт. на суму 59250 грн.; громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій згідно з ст.17,25 Закону України «Про приватизацію державного майна» — 297000 шт. на суму 74250 грн., що становить 1,6% статутного фонду, в т. ч. за ПМС — 198000 шт. на суму 49500 грн., за власні кошти та КС-99000 шт. на суму 24750 грн. Дата початку та припинення пільгового продажу акцій: початок — 01.07.98, закінчення — 01.09.98.

Дата початку та припинення відкритого продажу акцій: початок — 15.08.98, закінчення — 15.11.98.

Дивіденди будуть виплачуватися акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 01 квітня року, що слідує за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням вищого органу товариства. Нарахування та сплата дивідендів на частку акцій, що є в державній власності, проводиться відповідно до чинного законодавства України, діючого на дату їх нарахування.

Адреса місця виплати дивідендів: 332800, Запорізька обл., Пологівський р-н, м. Пологи, вул. Ломоносова,32. **Телефон: 2-39-23, 2-36-21.**

Раніше ВАТ цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами ВАТ не користується.

Чинники ризику, пов'язані з діяльністю емітента: обмеження ринку збуту, низька платіжна спроможність населення та господарств, невизначеність і нестабільність законодавчої бази країни. Попередження ризиків — підвищення якості та зниження собівартості продукції, що виробляється.

Вниманию акционеров открытого акционерного общества «Рефма»

Правление ОАО «Рефма» сообщает, что 4 сентября 1998 года в 11.00 состоится внеочередное общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах производственной и финансово-хозяйственной деятельности за I полугодие 1998 года по погашению задолженности по заработной плате, бюджетным, налоговым и внебюджетным платежам.
2. Об отзыве и выборах председателя правления.
3. Об отзыве и выборах членов наблюдательного совета.
4. Утверждение положения о распределении квартир в сдающихся в эксплуатацию жилых многоквартирных домах в 1998 году и предлагаемых к сдаче в последующих периодах.

Собрание состоится по адресу: г. Мелитополь, ул. К. Маркса, 20, ДК «Октябрь». Регистрация участников собрания 4 сентября 1998 года с 7.00 до 10.30.

При себе иметь:

1. Документ, удостоверяющий личность.
2. Документ, дающий право на участие в собрании (доверенность, сертификат акций).

Справки по телефону (06142) 76-3-27.

Дирекція ВАТ «Птахофабрика «Львівська» ***повідомляє*** про те, що 28 липня 1998 року о 12.00 в приміщенні будинку «Просвіта»(с. Заводське Буського району Львівської області) відбудуться позачергові загальні збори акціонерів з порядком денним:

1. Реструктуризація ВАТ «Птахофабрика «Львівська».

Реєстрація акціонерів з 10.00.

ООО «Техпоставка», идентификационный код 24532517, ликвидируется. Претензии принимаются по адресу: Одесса, проспект Шевченко, 12а.

ІНФОРМАЦІЯ про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «ПРИШИБСЬКИЙ КОМБІНАТ ХЛІБОПРОДУКТІВ», створеного в процесі приватизації

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство **«ПРИШИБСЬКИЙ КОМБІНАТ ХЛІБОПРОДУКТІВ»** (далі — ВАТ) створено відповідно до наказу регіонального відділення Фонду державного майна України по Запорізькій області від 21.05.98 р. № 541 шляхом перетворення орендного підприємства «Пришибський комбінат хлібопродуктів». Місце розташування ВАТ: 332230, Запорізька обл., Михайлівський р-н, смт Пришиб, вул. Елеваторна, 1. **Тел. 2-10-97.**

Підприємство засновано у 1943 році Мінзаг УРСР як «Пришибський пункт «Заготзерно». З 1992 року — орендне підприємство «Пришибський комбінат хлібопродуктів».

ВАТ зареєстровано 25.05.98 р. Код за ЄДРПОУ 00951600.

Предметом діяльності товариства є: заготівля сільськогосподарської продукції; виробництво борошна, крупи, комбікормів, макаронних виробів, масла рослинного; оптова, роздрібна та зовнішня торгівля. Спискова кількість працівників — 325 чол. Голова правління — Єфіменко Валерій Андрійович, освіта — вища, кваліфікація — інженер-електрик, загальний стаж — 29 років.

Основні види продукції (послуги) на 01.01.98 р.

Заготівля зернових культур (грн.) — 1 798 000

Фінансові результати та характеристика обігових коштів:	**на 01.01.98**	**на 01.06.98**
а) Балансовий прибуток, гривень	732 000	56 000
б) Балансовий збиток, гривень	—	—
в) Дебіторська заборгованість, гривень	4 974 000	6 342 000
г) Кредиторська заборгованість, гривень	5 271 000	5 116 000
д) Валюта балансу, гривень	26 973 000	28 173 000

2. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 6 200 000 (шість мільйонів двісті тисяч) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок у кількості 24 800 000 шт. однією серією з порядковими номерами від 00 000 001 до 24 800 000. Фінансові ресурси, вилучені від емісії, буде спрямовано на приватизацію майна підприємства.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації: 1) Пільговий продаж акцій серед громадян, які мають право на пільгове придбання акцій згідно з ст. 25 Закону України «Про приватизацію державного майна» —334 400 акцій на суму 83 600 грн., що становить 1,34 % статутного фонду. 2) Передача акцій організації орендарів відповідно до її внеску до статутного фонду — 18244000 шт. на суму 4 561 000 грн., що становить 73, 56 % статутного фонду. 3) Пакет акцій, що тимчасово залишається в державній власності — 6 221 600 шт. на суму 1 555 400 грн., що становить 25,1 % статутного фонду.

Дата початку та припинення пільгового продажу акцій: початок — 20.06.98, закінчення — 20.08.98.

Дивіденди виплачуватимуть акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 1 квітня року, що йде за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням вищого органу товариства. Нарахування та сплата дивідендів на частку акцій, що є у державній власності, проводиться відповідно до чинного законодавства України, чинного на дату їх нарахування.

Адреса місця виплати дивідендів: 332230, Запорізька обл., Михайлівський р-н, смт Пришиб, вул. Елеваторна, 1. **Телефон 2-10-97.**

Раніше ВАТ цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами ВАТ не користується.

Чинники ризику, пов'язані з діяльністю емітента: обмеження ринку збуту, низька платіжна спроможність населення та господарств, невизначеність і нестабільність законодавчої бази країни. Попередження ризиків — підвищення якості та зниження собівартості продукції, що виробляється.

Арбітражний суд Одеської області 27.04.1998 р. порушив справу № 22338/26 за заявою МПП Пульсар-94 про визнання банкрутом МПП «ТГД», розташованого за адресою: м. Іллічівськ, вул. 1-го Травня, 3, кв.205. Р/р 000468533 в морторгбанку м. Іллічівська, МФО 322168.

Кредиторам, а також можливим санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника в місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: м. Одеса, пр. Шевченка,4. Арбітражний суд Одеської області.

Повідомляємо про ліквідацію Організації орендарів Інституту комплексних транспортних проблем при Мінтрансі України.

Свідоцтво про державну реєстрацію № 1848, видане 10 червня 1993 року Залізничною районною держадміністрацією м. Києва.

Юридична адреса Організації: 252049, м. Київ, вул. Брюллова, 7, тел/факс: 245-41-58.

Арбітражний суд Закарпатської області (м. Ужгород, пл. Народна, 4) порушив справу № 73/6 про банкрутство АТ «Культмеблі», м. Ужгород. Юридична адреса: Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. Уманська, 88, р/р 26005016710215, код 0243363, МФО 312226.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Повідомляємо про ліквідацію
ТОВ «ПИВОПРОМ»

Ідентифікаційний код 23158985. Свідоцтво про реєстрацію платника податку № 35312769, видане Ватутінською РДА м. Києва.

Претензії приймають протягом двох місяців за адресою: м. Київ, вул. Закревського, 22.
Тел. 545-52-19.

Ліквідаційна комісія.

По решению собрания акционеров от 06.06.98 г. ЗАО ЗИФ «Одесский инвестиционный фонд» ликвидируется.

Претензии принимаются ликвидационной комиссией по адресу: 270028, г. Одесса, ул. Богдана Хмельницкого, 24 в течение двух месяцев со дня опубликования настоящего объявления.

Арбитражный суд г. Севастополя (335000, г. Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дело № 241/5 о признании банкротом ЧП «Юсом» (335000, г. Севастополь, ул. Правды, д. 29, кв. 98; р/счет 1467759 в СФ АБ «Аваль» г. Севастополя).

У номер

Київ

Знайдено тіла шести загиблих в авіакатастрофі

За інформацією Посольства України в Об'єднаних Арабських Eміратах, знайдено тіла 6 з 8 чоловік, які перебували на борту українського військового літака ІЛ-76, що розбився в Перській затоці.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», літак перевозив вантаж, що належав українській туристичній фірмі «Яна-тур» — кілька автомобілів і радіоапаратуру.

Лайнер прямував рейсом Расельхайм (ОАЕ) — Миколаїв (Україна). На борту літака перебувало 7 членів екіпажу — військовослужбовців ВПС і один, супроводжуючий вантаж. Причиною катастрофи стало загоряння двигуна.

Літак упав уже через 5—7 хвилин після зльоту. На цей час погодні умови були нормальні.

Полтава

«Надія» вселяє надію

У місті Комсомольську відкрито перший в області притулок для неповнолітніх дітей «Надія». При міському дитсадку «Теремок» обладнано: дві затишні спальні — для хлопчиків і дівчаток, ігрові кімнати, їдальню, організовано чотириразове харчування. Є у мешканців притулку піаніно, телевізор. Про дітей піклуються кваліфіковані вихователі. Кошти для «Надії» збирали усім миром — з бюджету, благодійних внесків.

Одеса

Делікатеси літньої путини

На ринках Одеси, Іллічівська, Южного, інших міст Причорномор'я з'явився традиційний літній делікатес — чорноморська кілька, яку доставляють упереміш зі шматочками льоду. То розгорнули промисел навколо острова Зміїний рибалки «Одесрибагроспілки» —саме у цей район перемістилися чималі косяки риби. Екіпажі сейнерів одеських підприємств «Чорноморець» та імені П. Шмідта, що вийшли сюди на путину, щодня виловлюють по три і більше тонн кільки на кожне судно.

Луганськ

Східняк східняка бачить здалеку

Візит делегації Луганської обласної держадміністрації до Китаю завершився підписанням низки угод про співробітництво. Деякі підприємства області одержали замовлення від підприємств оборонної промисловості Китаю. Досить вигідні пропозиції адресовані луганським шахтобудівникам. Передбачається співпраця і в інших сферах життя. Так, у новому навчальному році студентські лави вузів обласного центру поповнять 100 китайських юнаків і дівчат. Є домовленість про гастролі у КНР симфонічного оркестру Луганської обласної філармонії.

Не всяк журавель нап'ється з такої криниці водиці

Екологія

На Рівненщині — і в обласному центрі, і в селах — «водяна» тема на вустах. Воно й не дивно, адже, як співали: «...пів-Полісся вода залила, тільки де-не-де хутір самітній, тільки де-не-де клаптик села».

Багато, одне слово, було води, тому в період радянського соцзмагання поруч з іншими трудовими фронтами відкрили й широкий фронт наступу на болота... По закінченні роботи, меліоратори поставили на постамент біля автотраси «бойовий» каналокопач — і подалися на урочисте засідання одержувати ордени й медалі. А також почесні і прості грамоти... А через якийсь час мелодійний передзвін нагород розчинився в брязкотінні порожніх відер — то тут, то там у сільських колодязях почала зникати вода... Обласний центр дуже розрісся і дедалі більше почав відчувати нестерпну спрагу. Оскільки «водяний» інститут (нині академія) не за горами, то невдовзі до Рівного пролягли нові водогони...

Проблема, проте, на цьому не вичерпалася — води все одно не вистачало. У селах Гощанського району, неподалік від зони водозабору, спорожніли колодязі, потріскалася земля. Один з тамтешніх колгоспних керівників Микола Поліщук показував на вигоні за селом такі провалля, що в них падала худоба...

Потрібно було вживати невідкладних заходів, і їх вжили. Голова Рівненської облдержадміністрації Микола Сорока особисто зайнявся проблемою питної води в обласному центрі. Нині чи не все Рівне безперебійно одержує хорошу питну воду.

Та не поспішайте, панове, з висновками, ліпше почитайте уважненько місцеву пресу. Ось, наприклад: «У селі Корнин Рівненського району в криницях солярка!» А далі — роздуми-здогадки: чи те село на нафтовому родовищі розташувалося?.. «Вода у Дубно пахне бензином», — пише «Рівне вечірнє». І розповідає, що це результат багаторічної діяльності військової нафтобази, звідкіля нафтопродукти потрапили у підземні джерела. «У стеблівських криничних—червона водиченька», — повідомляє газета «Рівне-експрес». Це вже в Здолбунівському районі. Швидше за все винний Мізоцький цукровий завод. А може, й неароматні відходи ферм, що просочилися в підземні води...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

«Солодка ріка» шукає нове русло

Вітчизняний стиль

Захоплення заморськими солодощами, здається, минає. Пересічному ласунові смакують свої. Тим паче, що в магазинах їх асортимент дедалі урізноманітнюється. Законодавцями у вітчизняному світі ласощів стають українські виробники. Одним із них є ВАТ «Івано-Франківська харчосмакова фабрика «Бистриця».

Неймовірно, але факт: свого часу підприємство відправляло продукцію на XX Олімпійські ігри. Але економічна криза в країні, недавня спокуса споживачів покуштувати «снікерси» вивели фабрику з числа кращих. Нині фабричні цехи — кондитерські, вафельний, макаронний та кулінарний — обслуговує колектив чисельністю 260 чоловік, які здебільшого вчасно отримують зарплату. Щоправда, за словами голови правління Олега Дмитриченка, останнім часом це дедалі складніше.

Існують й інші проблеми. Так, ахіллесовою п'ятою для «Бистриці» є зовнішній вигляд продукції, бо сучасне пакувальне обладнання для фабрики поки що недосяжне. Однак для нашого, подекуди неплатоспроможного, покупця, виявляється, упаковка не така вже й важлива. Адже часто-густо люди не купують цілу коробку цукерок — дорого. Тому підприємство випускає і нефасовану продукцію.

Враховуючи попит подібних фабрик в Івано-Франківську, Києві, Житомирі, Вінниці та інших містах, найбільшими обсягами виробляють тут макаронні вироби та зефір. В асортименті кондвиробів — ізюм, вафлі, козинаки, щербет, пряники, східні солодощі (лукум, зефір), а також різні види печива, серед яких улюблене багатьма печиво до пива.

Підприємство з великими потужностями (одних макаронів тут можна виробляти до 30 тонн щодоби) нині завантажено лише на 40 відсотків. Однак навіть з такими обсягами виробництва «Бистриця» — серед перших в області (торік вона випустила продукції на 1 млн. грн.). Одне слово, попит є — немає грошей. Так, торік фабрика годувала армію — по Україні було розвезено 2000 тонн продукції «Бистриці». Військовики розраховувалися... борошном, яким, звісно, податки не заплатиш.

Усе це змушує «Бистрицю» відшукувати вигідних партнерів. Приміром, вдалося налагодити співробітництво з Ліхтенштейном, створивши в Івано-Франківську спільне підприємство (швейцарці поставили обладнання). Нині тривають переговори щодо постачання макаронних виробів у Росію.

А загалом, кондитерські вироби «Бистриці» до смаку не лише українцям, а й іноземцям. Адже виготовлені вони з натуральних продуктів і не містять шкідливих хімічних домішок.

Тетяна МІШИНА.

Київ—Івано-Франківськ—Київ.

Новинка

Велосипед для... аквалангіста

Апарат-носій для підводних подорожей аквалангістів розробили науковці державного морського технічного університету (Миколаїв) спільно з колегами з Інституту гідромеханіки НАН України. Цей своєрідний велосипед може бути використаний для спортивних та спеціальних дослідницьких цілей в морях та океанах. Його ходові якості та інші характеристики дадуть можливість аквалангістові віддалятися від бази на відстань до трьох морських миль і тривалий час знаходитися під водою. Творці апарату мріють, знайшовши спонсорів, спорудити підводний велосипед у терміні, які дали б змогу представити його на чемпіонаті мускульних носіїв аквалангістів, що відбудеться наступного року у США.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Покарано за погану поведінку...

Футбол

Товариський матч молодіжних збірних. **Україна — Польща. 6:1** (2:1). Котов, 24, Венглинський, 31, 56, Воробей, 73, 81, Дранов, 74 — Володарчик, 29.

Україна: Перхун (Романенко, 78), Колчин (Олійник, 46), Сизон (Першин, 30), Балицький (Даценко, 46), Кошарний (Митрофанов, 39), Котов, Черняк, Воробей, Яксманицький (Гапон, 66), Воронін (Дранов, 46), Венглинський. Тренер Віктор Колотов.

Польща: Блядзевський (Вешховський, 75), Главацький, Терлецький, Пенчак, Соколовський, Якубовський, Вихнярик (Давидовський, 57), Володарчик (Круль, 46), Биковський, Магера (Шлик, 57), Трещинський (Пашулевич, 37). Тренер Павел Янос.

Попереджено: Главацького (20), Вихнярика (37), Биковського (41), Венглинського (43), Пенчака (55), Терлецького (59). З поля вилучено: Биковського (41), Соколовського (84).

Арбітр Ігор Ярменчук, асистенти — Юрій Буренко, Віктор Парадников (усі — Україна).

14 липня. Київ. Стадіон «Динамо». 3 000 глядачів.

Не подумайте, що суддівство відзначалося упередженістю. Навпаки, можна було поставитися до гостей ще суворіше. За неспортивну поведінку і не завжди чисту гру вони заслужили такої суворої кари. Хоча початок зустрічі не передвіщав розгрому польської молодіжки. Йшла гостра і рівна боротьба.

До честі наших футболістів, емоцій вони не виявили, а діяли спокійно і результативно. І голи, до речі, забивали ефектно. Скажімо, після потужних ударів здалеку Котова і Дранова м'яч спершу влучав у штангу, а потім опинявся у воротах...

— Це був матч з циклу підготовки до відбіркового турніру першості Європи та олімпійських ігор, —сказав мені після зустрічі Віктор Колотов. —Був він досить своєрідний і в міру корисний для нас. Гонористий характер польських футболістів добре відомий. І, як наслідок, — велика кількість покарань. Наші хлопці виявилися джентльменами і на провокації не піддалися. Шкода, звичайно, що не вдалося пограти протягом усього поєдинку проти повного складу суперника. Але ми, зокрема, мали змогу перевірити Владислава Кошарного та Андрія Вороніна, які виступають у клубах німецької бундесліги.

— І яке враження?

— Знаєте, обоє — непогані гравці. Але нічим не вирізнялися на тлі футболістів, які виступають удома.

— А чому не приїхав із Бельгії Ящук? Чи плануєте залучити ще когось із легіонерів?

— Маємо на прикметі нових виконавців і в Україні, і за її межами. Хтось із них обов'язково з'явиться на полі в наступному товариському поєдинку зі збірною Грузії. Але прізвищ поки що не називатиму. Стосовно Ящука, то він просто не з'явився на цей збір. Хоча виклик йому надіслали заздалегідь. Про цю неявку повідомив керівництву Федерації футболу країни.

— Що сьогодні, як на вас, вдалося, а що ні?

— Повторюю, що велика кількість забитих м'ячів за відомих обставин — не показник. А гра показала багато чого, над чим слід серйозно працювати. Чимало футболістів ще не здатні виконувати наші настанови. Окремі були елементарно не підготовлені. Є проблеми і з технікою, мисленням. Спостерігається багато передач в ноги, що не прикрашає гру. Втім, на жаль, таке характерне для всього нашого футболу.

— І все ж, можливо, хтось вартий на відзнаку?

— Ні в якому разі. Цього ніколи не роблю. Головна мета для нашого колективу сьогодні — створити команду, в якій були б лідери в кожній ланці...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Провінція

Морозиво, що не лише холодить

У спеку будь-яке морозиво нарозхват. Та у Дніпропетровську діти і дорослі все більше надають перевагу «Магнуму», «Гному» і «Санвічу». Порції цього морозива, хоч і в блискучих «імпортних» обгортках, але виготовлені на Дніпропетровському холодокомбінаті і набагато смачніші за іноземні. Комбінат, який ще з 1933 року виготовляє морозиво в обласному центрі, «запозичив» і змонтував імпортне технологічне обладнання. Все інше — своє. Це й дало можливість доповнити випуск традиційного пломбіру, фруктового та вершкового іншими сортами морозива.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197135.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311134.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0